

ЗВІТ ПРО УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Відповідно до статті 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] звіт про управління – «документ, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності». На сьогодні не передбачено жодних обмежень щодо наповнення звітів про управління вітчизняних підприємств. У той же час сучасні реалії підготовки та подання звітів про управління українськими компаніями свідчать про недоліки в його структурі та змісті [2]. Зокрема, значна кількість українських компаній не відображає у звіті про управління деталізовану, підкріплену числовими показниками інформацію щодо екологічної та соціальної відповідальності компанії.

На основі аналізу наукових праць вітчизняних вчених [3-4] та результатів проведеного дослідження можемо запропонувати наступні напрями вдосконалення структури звіту про управління та його інформаційного наповнення:

- визначення чіткої кількості та послідовності структурних елементів звіту про управління та закріплення їх обов'язковими;
- визначення певного, обов'язкового до наведення у звіті переліку екологічних і соціальних показників та визначення їх нормальних і критичних значень;
- визначення певного обмеженого переліку можливих фінансових показників та підзвітів, які можуть наводитися в звіті про управління (з метою запобігання випадкам дублювання інформації з фінансової звітності без розкриття нефінансової інформації у звіті).

Перелік пропонованих до відображення у звіті про управління екологічних та соціальних показників наведено в таблиці 1.

Таблиця 1 – Пропозиції щодо висвітлення інформації у звіті про управління стосовно соціальних та екологічних аспектів діяльності вітчизняних підприємств

Складові звіту про управління	Питання, що висвітлюються	Показники, які доцільно навести у звіті
Соціальні аспекти діяльності	1) Умови праці 2) Винагорода за працю. 3) Нормативи відпочинку. 4) Охорона здоров'я. 5) Шкідливість виробництва. 6) Матеріальна підтримка. 7) Корпоративна культура. 8) Культурно-освітні заходи.	1) Середні обсяги заробітної плати різних груп працівників. 2) Обсяги премій та інших матеріальних заохочень. 3) Частка працівників, що проходять регулярні медичні огляди. 4) Кількість та характеристика культурно-освітніх заходів для робітників.
Екологічні аспекти діяльності	1) Забруднення атмосфери. 2) Забруднення гідросфери. 3) Тверді відходи. 4) Хімічне забруднення. 5) Екологічні заходи. 6) Екологічне оподаткування.	1) Обсяги викидів в атмосферу. 2) Обсяги викидів в гідросферу. 3) Обсяги утворених твердих відходів. 4) Обсяги викидів шкідливих хімічних речовин. 5) Кількість та характеристика проведених екологічних заходів. 6) Розміри сплаченого екологічного податку.

Джерело: розроблено автором на основі [3-4]

При цьому слід зазначити, що звіт про управління не має уніфікованої форми, його структура та зміст можуть бути зміненими залежно від особливостей діяльності

підприємства [5], тому перелік показників, які наводяться у звіті, доцільно переглядати залежно від потреб користувачів інформації.

Запропоновані рекомендації мають практичний характер та спрямовані на посилення значення звіту про управління як інструменту забезпечення соціальної та екологічної відповідальності суб'єктів господарювання, адже дають змогу уникнути ситуації наповнення звіту про управління лише фінансовою інформацією, яка не дозволяє проаналізувати діяльність підприємства у розрізі соціальної та екологічної політики.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 40. Ст. 365.

2. Безверхий К.В., Пантелєєв В.П. Консолідований звіт про управління. Новації управлінської практики звітування. *Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту*. 2018. № 1-2. С. 37-46.

3. Полякова О.М., Кас П.Ю. Особливості формування і розвитку соціальної відповідальності підприємств в Україні. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2010. № 32. С. 284–289.

4. Грیشнова О. А., Брінцева О. Г. Впровадження екологічної відповідальності в практику менеджменту вітчизняних підприємств. *Вісник Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка*. 2013. № 10 (151). С. 12–18.

5. Гнедіна К.В., Роднев Д.В. Звіт про управління: сутність та особливості формування. Сучасні світові тенденції розвитку інформаційних технологій, економіки і права: Міжнар. наук.- практ. конф. ЧПБП МНТУ ім. акад. Ю. Бугая (м. Чернігів, 18 квітня 2019 р.): зб. матеріалів. Чернігів. С. 79-82.

Сенченко С.В., здобувач вищої освіти 3 курсу гр. ОА-181

Науковий керівник – **Гливенко В.В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

В умовах жорсткої конкуренції, складного технологічного процесу виготовлення продукції, активізації різноманітних інноваційних процесів, перенасичення ринків товарами іноземного походження, успішне вирішення стратегічних завдань розвитку підприємств, його прибутковість та конкурентоспроможність потребують формування на підприємстві дієвого механізму обліково-аналітичного забезпечення управління запасами. Це в свою чергу вимагає отримання оперативної інформації про їх витрачання, що дасть змогу керівникам різних рівнів приймати ефективні управлінські рішення.

Ефективне управління запасами є важливою складовою управління підприємством, адже від нього залежить стабільність виробничого процесу та вчасність реалізації виробленої продукції. Відсутність запасів у необхідній кількості може призвести до втрати замовників та ринків збуту. Саме ці фактори і обумовлюють актуальність обраної теми дослідження.

Багато сучасних вчених-економістів зробили значний внесок в розробку теорії та практики управління виробничими запасами, їх обліку і контролю. Зокрема, питаннями обліку запасів та його удосконалення, а також управління виробничими запасами займалися такі науковці, як О. С. Роева, О. П. Левченко, О. В. Овсійчук, Л. Ю. Шевців, та ін. Питанню підвищення ефективності обліково-аналітичного забезпечення управління виробничими запасами присвячені праці Д. О. Грицишен, В. В. Різник, Н. І. Коваль, О.Г. Лищенко. Незважаючи на велику кількість напрацювань в цьому напрямку, питання щодо підвищення ефективності управління запасами ще потребує подальших досліджень.